

EWOLUCJA SYSTEMU KIEROWANIA I DOWODZENIA SZ W POLSCE NA PRZEŁOMIE XX/XXI w.

PRL – partyjne zwierzchnictwo nad SZ - SKiD jednolity, polityczno-wojskowy

Wojskowo-polityczne kierowanie i strategiczne dowodzenie

- MON = żołnierz i partyjny polityk (członek kierownictwa partii – BP/KC PZPR)
- Szef SG = organ pomocniczy MON w dowodzeniu SZ (też członek BP/KC PZPR)

MON: pełna władza - pełna odpowiedzialność

Okres wdrażania i rozwoju cywilnego zwierzchnictwa (kontroli) nad SZ – SKiD nie zrównoważony

Cywilne kierowanie polityczne

Strategiczne dowodzenie wojskowe

- MON = cywilny polityk z politycznym i niewielkim merytorycznym (kadrowym) władztwem nad SZ
- Szef SG = strategiczny dowódca sił zbrojnych (ryzyko autonomizacji; casus „obiadu drawskiego”)

MON: mała władza – mała odpowiedzialność

Okres rozwiniętego cywilnego zwierzchnictwa nad SZ (reforma z 2013 r.) – SKiD polityczno-strategiczny

Cywilne kierowanie polityczne

Kierowanie polityczno-strategiczne SZ

Dowodzenie wojskowe

- MON = cywilny polityk o dużych kompetencjach władczych wobec SZ (polityczne, kadrowe, organizacyjno-rozwojowe, operacyjne)
- Szef SG = strategiczny organ pomocniczy MON (polityczno-strategiczny tandem MON+szef SG)

MON: duża władza – duża odpowiedzialność

Wizja po planowanej obecnie przez MON „kontrreformie” – SKiD niestrategiczny i woluntarystyczny politycznie

Cywilne kierowanie polityczne (woluntarystyczne, niestrategiczne)

Dowodzenie wojskowe („półstrategiczne”)

- MON = cywilny polityk o dużych kompetencjach władczych wobec SZ, ale bez obowiązku/możliwości korzystania z realnego pomocnictwa strategicznego szefa SG
- Szef SG = dowódca SZ, ale bez pełnych kompetencji strategicznych (formalnie zostają u MON)

MON: duża władza – mała odpowiedzialność (woluntarystyczne cywilne władztwo nad SZ)